

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnium
Gentium, Et || Rerum Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

5 de Confirmatorio contractuum iurame[n]to.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

de forma, 22. q. 5. titulus de forma fidelit. Et de no. for. fidelit. in vrb. feud. cum siml. Reges & iunium Pontificem, clem. 1. de iureiur. testium in iudicio examinand. rñ de dicenda veritate, l. iurisurandi. Et l. si quando, C. de testi. c. nuper, eod. tit. Archiepiscoporum, cum iurant in pallii acceptione se iura coferuatos Summi Pontificis, c. significasti, 17. de electio. & quod præstabant Romani lege Fæmina conceptis verbis, singulis annis, non amplius in singulas cænas sumtus esse facturos, quam centenos vicenosque æris numeros, præter far, oleum, & vinum, Gel. lib. 2. c. 2. Illudque quod ponitur in l. fin. §. fin. de iis qui ad eccl. config. Cod. quo dominus repetens feruum ad ecclesiam confugientem iurat se ex eo crimine non læsurum. Et illud, de quo vbi meminit gl. & in c. 1. vt lite non contest. quo maritus repetens uxorem, iurat: que de ea non ledet. §. ¶ Addit vim, imo obligationem, dicitis hoc iuramentum simplex promissorium: neque audiend. sunt qui dicunt iuramentum non esse modum inducendæ obligationis, vel naturalis quidem: vt & Bart. & alii in l. si quis pro eo, per illum text. De hie in s. foribus male defendunt, contra quos Corrafius scripsit, in l. admonendi, a nu. 12. vsque ad 25. de iureiur. P. Nam & palam est, nudam promissionem etiam, & simplicem, inducere naturalem obligationem, l. ius iurum, aut Pamphilum, §. naturalis, de solutio. P. Ad agendam autem obligationem, additur iuramentum: & proinde fieri non potest, vt diminutionem eius operetur quod inductum est ad confirmationem, l. si mancipia, de fun. in s. rñ. P. Adde, quod iuramentum fortius est naturali obligatione: & ideo vt iustum pactum eam tollit si de remittenda ea interponatur, d. §. naturalis, l. ius iurum. Neque l. si quis pro eo, contractum docet, nam defectus ibi obligationis non pendet ex iuramento, sed ex falla causâ que non admittit operatum promissionem: prout autem esse libertatem eam a quo libi quis præstiti operas iurato voluit officialibus, que non possunt præstari nisi a libertis, Jafon in l. si non forem, §. libertus, col. 7. de condit. in deb. rñ. in l. pen. si a par. quis fuer. manum, P. Sed & videbis esse obligatorium huiusmodi iuramentum promissorium, in l. vt iurandi, 7. de oper. libert. lib. 28. P. tit. & in auth. generaliter, de episc. & cler. C. Neque verum est, quod Bartolus ait, Deo tantum non homini iuramenti promissionem fieri. §. ¶ Non negari tamen, in iuramento simplici promissorio censeri exceptam auctoritatem superioris, c. venientis, §. 1. ad finem de iureiura, §. imperiali in fin. de prohib. feud. alien. per Freder. vt Summi Pontificis, gl. in c. constitutus, de rescrip. c. eam re, §. c. si vero, de iureiur. c. si de pen. c. alius, §. c. seq. 9. q. 6. & Episcopi, qui gratiam iuramenti facere possunt: vt & olim imperator, l. Imperatores, ad municipia. P. & Prætor, l. qua sub conditione, r. respon. §. si §. l. quid enim de conditio. in s. rñ.

¶ Ceterum verū puto, promissorium vel assertorium iuramentum, non officere actui contrario, sed illam valere, quando noua causa subesse veniendæ contra iuramentum, in l. si hominē, m. d. a. P. Quia & in iuramento apposita clausula censetur, promissionem valere sic, vt tunc erant existantibus, & in eodem statu remanentibus, l. quod seruis, de cond. cau. data P. c. quemadmodum, 25. de iureiur. Item 2. si in alterius præiudicium iuramentum non sit, c. quamuis, de pac. in Sex. actus contrarias valeat, vt gl. in c. vltima voluntas, 13. q. 2. Et in c. cum M. Ferrariensis, de consuet. si dissolutus possit esse in præiudicium tertii. Item si actus secundus præponderet primo, aut indissolubilis sit, & primus natura solubilis, vt in c. si cum ex literis, 22. §. c. pen. de spons. Quia ratione omnes antinomice dissolui possunt, que de hoc aferuntur, de quibus vide Paulam Casteensem, consil. 329. & §. 6. in 1. volum. in nouis, Guid. Papæ q. 569. nu. 3. & 4. Tamen notandum a perituro dispensationem gratiam & absolutionem petendam esse a iuro prælato, quod & tutius est, etiam in omni alia causâ que legitima videtur non seruandi iuramenti, vt tradunt Innocentius. A. iton. Butrigarius, & alii in c. 1. de iureiura. & alii in ca. cum contingat. eod. tit. Bald. in l. in emtione. C. plus vale. quod agi. Alex. consil. 88. in nouissimo volumine consilior.

De Confirmatorio contractuum iuramento. Cap. 5.

1. Iuramentum quos contractus firmat.
2. Iuramentum accipit naturam contractus cui accedit.
3. Contractus decem modis a iure confirmatur, & quando possunt firmari iuramento. Et nus sequent.
4. Iuramentum contra bonos mores, civiles tantum, valet in contractibus: non contra naturales.

5. Iuramentum non firmat quod est contra publicam utilitatem principaliter.

6. Secus si sit per consequentiam, & non principaliter. Et nu. 6.

7. Contractus in odium creditorum prohibiti, iuramento an firmantur. An si in fauorem debitoris. nu. 8.

9. Pactum nudum & alteri absenti factum firmatur iuramento, & iure Pontificio.

10. Iuramentum non porrigitur ultra consensum, vel ad incognita.

11. Iuramentum non firmat contractum de re prohibita venire in contractum.

12. Renunciatio cuius, sui privilegii permissa.

13. Iuramentum confirmatorium actus quando transit in heredes.

14. Iuramentum dolo extortum, nihil valet. Quid si metu. nu. 5.

Iuramentum adhiberi contractibus, eos firmat, quando contractus quidem per se inuoluit & reprobati omnino non sunt, sed ex aliqua singulari circumstantia impugnari possent. Sic per iuramentum, quod nullum ex defectu potentie contractuum vel alio quodam modo est, validum efficitur, vt in c. quamuis, de pact. in Sex. cum contingat. de iureiur. c. licet. eod. tit. in Sex. consuet. iuramentum a pubere uno, si aduersus vendit. C. Verum tot erunt distinctiones istius iuramenti, quot erunt contractuum quibus adicitur. §. ¶ Nam regulare est iuramentum leges accipere, & quodam modo naturam eius contractus cui interponitur, Jafon, in l. quod te col. 8. de reb. cred. P. Et in l. si conueniat, de iurisom. iud. P. Chassa. ad §. 5. ver. sed sic est nuno, rñ. de successio. en ligne in cons. Burgund. Guid. Pap. dec. 96. nu. 3. Quia veluti accessorium est, quod regitur ex natura principalis cui accedit, c. accessorium, de reg. iur. in Sex. Et eo modo intelligi debet quoque, quo principale, secundum terminos & regulas iuris, l. si. C. de non num. pec. in l. fin. qui iuris cogant. P. Et proinde si quid in actu vel contractu iniquum erit, iuramentum refugit eius confirmationem: & si actus non consistit per se illo modo, sic nec iuramentum, l. cum principalis, de reg. iur. P. c. accessorium, eod. in Sex. quod non est vinculum iniquitatis, c. inter cetera, 22. q. 4. c. quanto de iureiur. c. 1. eod. in Sex. l. non dubie, C. de l. si quis inquisitos, §. fin. de lega. 1. Quæ vt facilius & ordine intelligamus, operæ pretium est, nos actus & contractus considerare, de quibus fiunt, a quibus, & quomodo fiunt, item fines & rationes eorum, vt si quo pacto illi possint sustineri, iuramentum eos confirmet: si minus, nequaquam. Et hanc questionem ex professo Bart. in l. si quis pro eo, nu. 5. & seq. de fidelit. for. P. fuffissime & aliquantum in l. Seius Augerius, ad legem Falcidiam, P. tractat, quam paucis concludemus.

¶ Et vt sciamus, qui contractus non subsistentes iure confirmari possunt: 10. modis contractus a iure reprobati notandum est. 1. qua contra bonos mores sunt. 2. qua contra utilitatem Reipublice principaliter. 3. qua contra utilitatem Reipublice secundario. 4. propter odium creditoris. 5. propter fauorem debitoris. 6. quod lex eis non assuit, quamuis non reprobet. 7. propter defectum solemnitatis prætorie. 8. propter defectum solemnitatis substantialis. 9. propter defectum rei vel materiæ de qua contrahitur. 10. propter aliquas alias utilitates subditorum. Secundum quos modos, de iuramento confirmatorio illis apposito, tot constituo regulas, cum Bartolo, & explicationes aliunde.

¶ Prima, pacta, conuentiones, actus contra bonos mores, non valent, l. iurisgentium §. prætor ait, de pact. P. l. pacta que contra. C. eod. l. filius qui, de condit. in s. rñ. Hic distinguendum tamen censet, inter bonos mores ciuiles, & naturales, l. probum, 42. de verb. sig. P. secundum ciuiles, lex omnis lata est, cap. erit autem lex 4. dist. c. consuetudo, 1. dist. Iuramentum appositum in actu vel contractu qui contra hos bonos mores ciuiles tantum est, obligat: quia seruatum non vergit in dispendium salutis æternæ, c. quamuis, de pact. in Sex. Et cessat suspicio mali quod est contra bonos mores naturales. Siquidem leges, & vtu & contractibus moribus induci & tolli possunt, l. de quibus, de lega. P. At quando pactum est contra bonos mores naturales, improbatum omnino est, d. l. iurisgen. §. prætor ait, cum siml. vt si conueniat, vt flagitium fiat, l. generaliter, & l. si plagii, de ver. obl. P. Et tunc proculdubio non valet confirmatorium et pacto appositum iuramentum, nec est obligatorium, c. quemadmodum, c. cum quidam. 10. ca. quintanalis, 23. de iureiur. c. non est obligatorium, & c. in malis, de reg. iur. in Sex. l. si quis inquisitos, §. fin. de leg. 1. auth. quod eis, de sec. nup. C. l. iurisgen. §. & generaliter, de pact. cum siml. Naturalia videntur esse iuris diuini, & ita immutabilia seu incorruptibilia, §. sed naturalia, de iure nat. l. cas, de captis dimin. P. Et ideo iuramentum veluti super immutabili vt motetur, impossibilitatem iuris & facti habet,

